GREGORIUS MAGNUS
12. Jh.
Seite 161r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

in lacrimę mecę panes. luctu enim suo anima pascitur: cui
ad supna gaudia flendo subleuat. et intus quidē doloris
sui gemitū tolerat. sed eo refectionis pabulū percipit quo uis
amoris p̄ lacrimas emanat. Unde et candē lacrimarū uim
adhuc beatus iob sequi subdens. Et quasi inundantes aquę
sic rugitus mis. aquę eum inundant cū impetu ueniunt
et crescentib multiplicter uoluminib intumescunt. dicen
ū dū mentis suę oculis diuina iudicia apponunt. dū de
occulta sup se sententia trepidant. dum se ad dīm p̄uenisse
posse confidunt. s; tam ne n̄ p̄ueniant metuunt. dū p̄ten
te suę recolunt mala quę deflent. dū q̄ s adhuc futura s
quę nesciunt p̄timescunt. quasi quedā in eis aquarū more
uoluminā colligunt. quę in meroris rugitus quasi in sub
iecta litora defluunt. Vir ḡ scs uidit quanta sint in lamis
penitentię uoluminā cogitationū. atq; ipsas meroris undas
inundantes aquas uocauit dicens. Quasi inundantes aquę sic
rugitus mis. Non numq̄ ū iusti sic et paulo supi dicim. in ip
sis bonis opib positi trepidant. ac ne in eis dō p occulto ali
quo errore displiceant. continuis lamis uacant. Quos cū diui
na subito flagella corripiunt. auctoris sui "gram" se offendis
se suspicant. quia ut infirmitatib ppediti. ut amaritudinib;
pssi. ad impendenda p̄ximis pia opa n̄ assurgunt. et cor in